

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Historia De Sanctissima Cruce Caravacensi

Robles, Juan de

Augustae Vind., 1619

XIII. In ciuitate Baëza per S. Crucem editur miraculum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64232)

mum, conuenienter ijs, quæ hîc & superius commemorauimus.

CAPVT XIII.

IN CIVITATE BAEZA PER S. CRUCEM

Carauacensem editur miraculum.

ABEN-MAHOMAT suopte nutu arcem Baëzensẽ Ferdinando regi Castellæ donauit. Quamobrem suspicati Mauri eius ciuitatis incolæ, hominem in Christianam religionem propendere, eum occiderunt, anno M c c x x v. cuius filius ei cognominis, non immeritò, ne idem sibi quòd parenti, contingeret, veritus, ad aulam Ferdinandi regis se contulit; vbi Christiana fide suscepta, Ferdinandi nomen in Baptismo assumpsit; cuius familia etiam hodie in Boetica illustris propagatur. Ex interitu igitur Regis, & absentia filij, occasionem arripuerunt Mauri obsidendi arcem, quæ in potestate Ferdinandi regis Castellæ, cuius nomine præsidebat ei Gonzalus Iagnes de Noboa Ordinis Calatrauæ Magister, quam strenuè & fortiter ad tempus propugnabat. Verùm quia præsidarij nihil minùs quàm periculum à Mauris expectabant, & cum occiso Rege & filio diuturnam amicitiam colebant, non erant solliciti de annona in futurum comparanda, de munitionibus vel extruendis, vel reficiendis, de quæ rebus necessarijs ad defensionem tempestiuè procurandis. Itaque spe obsidionis tolerandæ depositâ, consilium ceperunt arcem deferendi, & Maurorũ violentiam euadendi. Quod vt occultius fieret, curarunt equorũ vngulas inuersis soleis indui, vt Mauri ex retrogradis vestigijs desinerent eos persequi, & simul opinarentur aliunde missum subsidium. Quamobrem nocte proxima per posticum egressi, arcem hominibus vacuam reliquerunt. Vix dimidiatum milliare emensi, retorserunt oculos ad arcem, videruntque super portam principem, crucem quandam mirè coruscantem, nec tamen propter spatium æquo longius, formam eius potuerunt discernere. Hoc cœlesti prodigio stupefacti damnarunt consilium de suo discessu; quod vt meliore corrigerent, statuerunt reuerti. Equis ergo more vsitato calceatis, inuaserunt prædium quoddam Maurorũ, aspor-

tatoq;

tatoque secum commeatu, eadem nocte ante diluculum in arcem postliminio redierunt. Nec diu cunctandum rati, per nuntium regem Ferdinandum de obsidione fecerunt certiores. Excubitores autem & exploratores Maurorum trepidè monuerunt, se vidisse multos equitum globos in arcem introductos, & magnam alimenterum copiam illatam. Mauri dictis eò faciliùs accommodarunt fidem, quòd aduersa equorum vestigia & plurimos vndique transisse notarent, quòd simulque vererentur ex insidijs erupturos ut maius damnum inferrent, sancta nimirum CRUCE suam vim exerente, & metum hostibus incutiente. Quare ablatis, quæ secum quisque ex suppellectili auferre potuit, cum magna celeritate & trepidatione ciuitatem illa die penitus deseruerunt, Vbedamque se recepere. Postera verò luce, vbi se deceptos circa auxiliares Christianorum manipulos aduerterunt, Baëzam regressi multis machinamentis excogitatis arcem tentarunt oppugnare, quàm tamen dictus Ordinis Calatrauæ Magister tamdiu in potestate regis tenuit, donec in subsidium ex Castella aduenit Iacobus Lopez de Haro, cum quingentorum peditum manu, quos Rex Ferdinandus ei attribuit, arcemque sunt ingressi nullo resistente, in festo S. Andree, anno MCCXXXI. Hi statim altero ab introitu die in hostes malè tum paratos, & nimia securitate torpentes impetum ex arce fecerunt, quos partim trucidarunt, partim in fugam actos Vbedam remeare compulerunt. Rex Ferdinandus hac victoria lætus ciuitatem Baëzam à Christianis tantùm incoli voluit, publicisque litteris vndique inuitauit habitatores, quibus liberam dedit potestatem diuidendi Maurorum expulsoꝝ agros & prædia inter se, aliasque immunitates concessit. Confluxit breui varijs è locis magna ciuium multitudo, & inter deliberationes hæc fuit prima consultatio, quibus insignibus ciuitas, & sigillo senatus, in posterum uti deberet. Vicit eorum sententia, qui sublatis in altum oculis viderunt inter duas arcis turres quandam Crucem Carauacensi similem, miro splendore radiantem, in æquore seu campo rubeo & sub ea duas claues. Ex quo apparet Carauacam & Baëzam veluti sorores germanas, quod attinet ad digmata, in quibus principem locum tenet CRUX Carauacensis, claues autem illi substratæ denotant voluisse DEVM ostendere illis duobus oppidis, regno Grana-

nata

nata conterminis, S. CRUCEM fore munimentum & propugnaculum hostibus fidei nulla vi referandum. quod euentus paulò post docuit. Nam ex vna parte Christiani quatuor ciuitates celebres occuparunt, Iacn, Vbedam, Cordubam & Hispalim: ex altera, licet ferius, Granatam, totumque illud regnum suæ ditioni adiecerunt. Notandum etiam S. Veram CRUCEM Carauacensem ab autoribus frequenter, breuitatis causa, tantum *Crucem miraculi*, vel *Crucem miraculosam* vocari.

CAPVT XIV.

MIRACVLA ALIA S. CRVCIS CARAVACENSIS beneficio patrata.

ANNO MCCCLXXX. Mauri ex regno Granatensi pacti sunt cum quodam ciue Carauacensi, cuius nomen non exprimitur, ne in posterorum dedecus vergat, vt acceptis muneribus oppidum eis sine tumultu traderet. Consensit miser, diem & modum præscripsit, & iam res inibi erat, vt vrbs inuaderetur. CRUX tamen voluntate numinis præuertit exitium, maioresque solito intrancam edidit pulsationes. Nec mirum; proditio enim matris à filio facta longè grauius crimen est, quàm reliqua cuiuscunque generis. Populus itaque signis consuetis per vigiles & speculatores admonitus, confestim arma corripuit. Iam hostes vrbi propinquabant, feria VI. sanctioris hebdomadæ, quæ fuit quarta Aprilis, cum, haud dubium à proditore, edocentur ciues esse ad arma vocatos, & ad resistendum quàm optimè instructos. Mauri igitur vltèrius progressi, ad pagum Campoloy peruenerunt, inueneruntque puerum annorum tredecim Ginesium, filium Iacobi de Fuen-Salida, proauis mei, quem eius gregis custos inter dumeta absconditum reliquerat, vt ipse commodius in collem quendam præcelsum fugiendo manus hostiles euaderet. Sed dum vnus ex Mauris illuc transit, equus repentino terrore consternatur. Sessor, vt causam exploret, oculis lustrat omnia, circumspicit, videtque puerum, & septies hasta grauitè vulnerat: quam barbaram crudelitatem ipsimet Mauri, vt postea intellectum est, improbarunt. Pastor vbi equites præteruectos de colle prospectat, descendit, quatit puerum, & inue-